

Anders Nielsen: Det foreliggende Lovforslag lyder i sin Helhed saaledes:

„Konseilspræsidenten bemyndiges til at lade Statskassen udrede et Beløb af indtil 50,000 Kr. til Dækning af Udgifter i Anledning af Hans kongelige Højhed Prins Christian Frederik Carl Georg Valdemar Axels Overtagelse af Norges Krone“.

I det Samtykke, Tinget nylig gav til den højtærede Formands Ønske om at føre dette Forslag gennem alle 3 Behandlinger i Løbet af Dagen, tør jeg se et Varsel om Tilslutning til det, som den højtærede Konseilspræsident udtalte Forventning og Ønske om, nemlig at Forslaget ikke blot maa nyde hurtig Fremme, men nyde Fremme under fuldkommen Enstemmighed fra dette Tings Side, som et Udtryk for det danske Folks Haab om, at det, der nu nys er fuldbyrdet, maa blive til Lykke og Held for det ny Kongepar og for det norske Folk og derved for hele Norden.

Maatte det ske, at vi her i Enstemmighed vedtage denne Bevilling som det danske Folks Hilsen til det norske Folk, som et værdigt Sidestykke til det, der skete deroppe for faa Dage siden, da man trods tidligere Brydning og Kamp enstemmig vedtog at sende en Deputation herved til Danmark for at anmode Kong Christian om at tillade sin Sønneson Prins Carl at bestige Norges Trone.

Jeg slutter mig til den højærede Konseilspræsidents Ønske om en saadan Enstemmighed og anbefaler dermed Bevillingen, saaledes som allerede forudsat og Tilslutning dertil givet, til hurtig Fremme som et Udtryk for det danske Folks Glæde over det, der er sket, og Haab og Fortrøstning til, at det skete maa blive til Held for Nordens 3 Folk.

Neergaard: Ogsaa jeg kan slutte mig til de Betragtninger, som ere fremkomne fra den højtærede Konseilspræsident angaaende dette Forslag. Jeg mener, der ikke kan være Spørgsmaal om andet, end at vi ville bevilge den her foreslaaede Sum, og det saa meget mere, som der er Fortilfælde. Ved Kong Georgs, Hellenernes Konges, Afrejse herfra i 1863 bevilgede den danske Rigsdag eller rettere det daværende danske Rigsraad et Beløb af 79,000 Kr. til et lignende Formaal, altsaa en endnu større Sum. Jeg mener, at den Begivenhed, som her fra det danske Folks Side er Tale om at hædre, er en Begivenhed, som — haaber jeg — vil blive til Lykke og Held ikke blot for Norge, men

ogsaa for de to andre skandinaviske Lande.

Jeg vil gerne i det Ja, som jeg og mine nærmeste Meningsfæller give dette Lovforslag, tillige lægge et Udtryk for vor Glæde over den Maade, hvorpaa hele denne Sag er fremmet og endelig afgjort. Jeg tror, at gennem den Folkeafstemning, som har fundet Stød i Norge, er den unge Konges Trone grundfæstet paa den sikreste og varigste Maade. Og jeg betragter det Ja, som jeg sikkert antager vil blive givet herfra, tillige som en Anerkendelse af den Klogskab og det Fremsyn, som fra det danske Kongehus' Side er blevet vist ved Behandlingen af denne Sag. Med disse Ord skal jeg altsaa give dette Lovforslag min bedste anbefaling.

N. Andersen: Jeg kan paa egne og Meningsfællers Vegne tiltræde de Udtalelser, som ere faldne fra de to ærede Talere, som allerede have haft Ordet. Ogsaa jeg kan under Hensyn til disse Udtalelser anbefale Forslaget og vil stemme derfor.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde afholdes i Dag Kl. 2¹/₂ med følgende Dagsorden:

Anden Behandling af:

Forslag til Lov om en ekstraordinær Bevilling i Anledning af Hans kongelige Højhed Prins Christian Frederik Carl Georg Valdemar Axels Overtagelse af Norges Krone.

Mødet hævet Kl. 2²⁵.